

riksberg, den Gang det blev delt den 5te April 1888, var saa stort og omfattende som Politimesterembedet i Aarhus. Det ligger i Sagens Natur, at Frederiksberg indeholder en Mængde Indbyggere, som have deres Forretninger i Kjøbenhavn og kun tilbringe Natten paa Frederiksberg. Frederiksberg er jo heller ikke en Søkestad, der behandles altsaa ikke Soretssager, og der vil naturligvis hos Folk, som ellers kunde begynde en Sag ved Frederiksberg Birk, være en vis Tilbøjelighed til at begynde den ved Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, hvorved de springe en Instans over. Jeg tror derfor virkelig ikke, at Embedet derude, da det blev delt den 5te April 1888, var saa overbebyrdet, som Embedet i Aarhus virkelig er. — Endelig har man lige over for en By, som ikke har mere end en Fjerdedel af det Indbyggertal som Aarhus, nemlig Esbjerg, ved en Lov af indeværende Aar stillet sig saaledes, at man har anbragt to Embedsmænd der. Naar jeg gaar over til den anden Side af Sagen, til Nedlæggelsen af Ning Herred, er der en Betragtning, som lige straks gør sig gældende, og det er, at medens Embeder, som Politimesterembedet i Aarhus og adskillige andre, ere saa anstrengende, saa overbebyrdede og kræve saa meget af den Person, som beklæder dem, at det er nødvendigt, at det maa være en yngre, energisk Mand, og at det maa være den Mands Ønske for ikke at opslides, naar han har været der nogle Aar, at trække sig tilbage fra en saadan Stilling, saa er det virkelig heldigt, at der beholdes Embeder tilbage af Ning Herreds Størrelse, hvori dygtige men ældre Embedsmænd endnu kunne gøre god Fyldest i længere Tid uden at søge Pension af Staten. Der er en Ting, jeg savner i de Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister har ledsaget nærværende Lovforslag, og det er en Udtalelse om, hvad Borgerne i Aarhus, Beboerne i de forskellige Sogne, Sogneraadene og Amtet mene om denne Sag. Jeg tror, at det har ret stor Betydning. Jeg mener, at det ligger nær at høre deres Mening, og det forekommer mig, at skulde der være en almindelig Stemning paa de Steder eller dog paa de fleste af de Steder, hvortil disse Spørgsmaal skulde rettes, mod en saadan Ophævelse og Deling af Herredet, vilde det være et kraftigt Argument derimod, og jeg tror, at der er Stemning derimod. Jeg har i hvert Tilfælde i Dag modtaget et Brev fra en med Forholdene meget nøje kendt Mand, og han udtaler som sin bestemte Overbevisning, at der i

de syv sydlige Sogne, som man havde tænkt sig forenet med Hads Herred, var en overvejende Stemning mod at forenes dermed, at skilles fra de øvrige Sogne og i det hele taget at opgive at have egen Jurisdiktion i Aarhus. For Aarhus's Vedkommende er naturligvis Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Ning Herred af den største Betydning. Saaledes som Forslaget foreligger, er der jo syv af de tolv Sogne, som hørte til det Herred, som man tænker sig lagt til Hads Herred, og hvis Jurisdiktion altsaa skulde flyttes fra Aarhus. Disse Sogne indeholdt ved Folketællingen i 1890 5,911 Mennesker; nu indeholde de selvfølgelig mere, altsaa med et rundt Tal 6,000 Mennesker. Som de Herrer vide, ligger Aarhus ikke midt i sit Opland. Den har ikke som Odder, Odense, Randers og mange andre Byer Oplandet liggende i en Cirkel rundt omkring sig; det ligger tværtimod i en Halvcirkel mod Vest. Den ligger altsaa for saa vidt ugunstigere i den Henseende; hele den østlige Halvdel af Oplandet indtages af Havet. Det, der nu her er Tale om at forlægge fra Byen og knytte i et nært Forhold til Odder, er 6,000 Mennesker eller omtrent en Fjerdedel af det Opland, der naturlig samler sig om at søge til Aarhus. Det er selvfølgelig en Sag af ret stor Betydning; thi det er virkelig givet, at naar disse Mennesker, hvoraf nogle i Forvejen have Valgkreds i Odder, og et Par andre Sogne have Lægedistrikt i Odder, nu drages yderligere til Odder — naar de have Interesse i Politisager, i andre Rets-sager, i Skiftesager, naar de skulle skifte Prioriteter, eller foretage en Ejendoms-handel, holde Auktioner eller Licitationer, have Interesser i Konkursvæsen, i Tinglæsning eller Notarialforretninger — saa bliver selvfølgelig en saadan By efterhaanden deres Købstad, og idet de altsaa derigen-nem drages fra Aarhus til Odder, rammes derved hele Næringslivet i Aarhus. Det er meget vanskeligt at sige i hvilket Omfang, men det vil virkelig blive i et ret stort og føleligt Omfang. Der har fra Administrationens og Lovgivningsmagtens Side tidligere været rettet et Slag mod Aarhus, som ogsaa var ret føleligt for den. Det var den Gang, man blev enig om at samle Jærnbansens hele Overadministration her i Kjøbenhavn. Tidligere, forinden Staten overtog Banerne, var det jo saaledes, at de sjællandske Baner styredes herfra, og de jysk-fynske Baner havde Hovedkontor i Aarhus, og det var et Forhold, der ogsaa fortsattes en Tid efter, at de sjællandske